

ILARIE
VORONCA

•
peste diagonala sângelui

POEME ALESE DE

EMILIAN
GALAICU-PĂUN

Fotografii de AUREL CEPOI

CARTIER

AUREL CEPOI (n. 1968, în Ochiul Alb, raionul Drochia, din Republica Moldova) a absolvit Universitatea Tehnică a Moldovei din Chișinău. Este director Xerox-Moldova și cofondatorul Centrului Tony Hawks din Chișinău. Expoziție personală cu vânzare de fotografii: *Asia Centrală. O călătorie* (februarie 2016, Chișinău), eveniment organizat în scopuri caritabile.

Cuprins

Despre autor	7
Despre autorul ediției	9
Un cap de pod. <i>Triplu salt in aeternum</i>	11
Restriști (1923)	21
<i>Sfârșit de amurg</i>	
Tristeți	22
Balcon vechi	24
Neliniști	26
Sfârșiri	27
Sfășieri	29
<i>Cheiuri stinse</i>	
Preumblări	31
Preumblări bolnave	33
Panorame	35
Primăvară tristă	37
<i>Elegii în amintirea poetului</i>	
Elegie	39
Rătăcire	40
<i>Vedenii în seară</i>	
Însemnări	42
Amurguri	44
Amintire	46
Restriști	48
Desfrunziri	50

<i>Lumini</i>	
Gânduri despre Soveja	52
Amurg în munți.....	54
<i>Soveja</i>	
Soveja.....	55
Casa copilăriei.....	57
<i>Parcuri vechi</i>	
Arătări.....	58
Toamnă târzie	60
Parcuri vechi	62
Despărțiri.....	64
<i>Erian</i>	66
Sonata.....	66
Început de toamnă.....	68
Încă o toamnă	70
Invitație la bal (1924-1925) (1931)	73
Invitație la bal	74
Pian.....	77
Punct	78
Oval	79
Cloroform	80
Concluziuni	81
Sfârșit.....	84
Colomba (1927)	87
Ulise (1928)	99

Plante și animale. Terasa (1929)	129
<i>Plante și animale</i>	
Păuni culorile năvălesc în privire	130
În grădini apele trupului	132
Balul coraliilor	134
Apusul îți dăruie culorile prin frunzișul de slove	135
Glasul despică somnul norilor.....	136
Un semn până unde	138
Fruitariile vorbelor.....	139
Alaiul tăcerii.....	140
Privește.....	141
Frontierele văzduhului.....	142
Bucurii îngăduite	143
Păsări împart somnul în înălțime.....	144
Zborul vulturului	145
Mai târziu	146
În oglinzi plantele.....	147
Zăpadă floare a aerului	148
Cocoșul sălbatec	151
Steagul singurătății	153
Câte statui tulpina ta apleacă.....	154
<i>Terasa</i>	
Cotnar	156
Golf.....	157
Tekirghiol.....	159
Doamnei Lina Pascal	160
Hotar	162

Brățara nopților (1929)	165
II [Noptile trec din mână în mână]	166
IV [Aruncă în văgăuni săbiile îndoielii].....	168
V [Șoim, ochiul răscolește somnul...].....	169
VI [Am aruncat năvodul să prind peștii culorilor]	171
VII [La poarta amurgului se ciocnește...].....	171
XI [Acum în tipografia mașinile dorm...]	172
XIV [Unde sunteți corăbii, cuvinte unde sunteți]	175
XV [Auziți țipătul meu voi culegători de perle].....	176
XXV [Sprâncenele se îmbină ca arpegiile...].....	177
XXVII [O iederă de liniști suie pe colonada umbrei].....	177
XXIX [Gesturile trec ca urzici prin ochii spectatorilor].....	178
XXX [Ridică vioară fruntea până la arcușul nopții]	179
XXXI [Întristarea e un spital e o noapte inversă]	179
Zodiac (1930)	183
I [În frunte un stigmat, la dreapta...]	184
II [Prin frumusețea cărnii și transparenta ploii].....	186
IX [Un oraș trece prin frunte cu ferestre]	187
XVI [Cu peisagiul păstrat în ochi]	190
XVII [În os e-o diademă de fosfor...]	191
XIX [La Nord e-o frunză tristă...].....	192
XXIV [Totuși].....	194
Incantații (1931)	197
I [Izvorul acesta felin].....	198
IV [Cu orgele de păsări]	200
VI [Vei spune: seara își face loc...]	202
XI [Cu inimile albe învăluite-n lună]	208

Petre Schlemihl (1932)	215
I. <i>La o oră incertă</i>	216
IV. <i>Un semn al lui octombrie</i>	217
V. <i>Nicio amintire întunecată</i>	218
VII. <i>Hemoragie, ascensiune</i>	219
XIII. <i>De ce îi gonești cu bice?</i>	220
XIV. <i>Ciubotele de șapte poști</i>	221
XXI. <i>Schutzhaus</i>	222
XXIII. <i>Începutul lumii</i>	224
XXIX. <i>Un bun-rămas, o iertare</i>	226
Patmos și alte șase poeme (1933)	229
Patmos.....	230
Ultimele poeme românești (1934)	241
O femeie, un fulger.....	242
Ilustre ziduri.....	243
Compasu-acestei ape	244
Sângele scurs în palmă.....	245
Tu sau eu, sau orice	246
Dincolo de noi.....	247
Despre fotograf.....	248

LIBRIS

Restriști

(1923)

Sfârșit de amurg

Tristeți

Îmi port ca pe-un copil bolnav tristețea,
prin parcu-n care frunzele, asemeni clopotelor, plâng;
și-aud cum crește neliniștea începutului de toamnă departe,
și cum aleargă păsările ploii pe acoperișuri negre și se frâng.

E-aceeași amintire și-aceeași deznădejde veche.
Aș vrea cu brațele tale de astă-vară să mă cuprinzi;
Pășesc pe urmele trecutului nostru, cum aș merge după
un om cunoscut,
și, totuși, nu-ți mai găsesc gestul, în lacul cu mohorâte
oglinzi.

E pretutindeni un aer apăsător, ca de spital,
și pomii în despletiri își spun mahniri știute.
Amintirea ta îmi închide drumul ca un mal,
și-mi simt gândurile, în pietrișul umed, căzute.

Așa: vino să-mi ridici sufletul, ca pe-o coajă de copac,
și să-mi citești durerile închise-n cuiburi de păsări triste,
acolo. Mâinile tale să-mi fie deznădejdi mătașoase batiste,
și ochii tăi, pentru copilul tristețelor mele, odihnitor hamac.

Vântul răscolește cerul ca pe-o carte deschisă.
Aud fâșâitul foilor pe care-s scrise atâtea povești dureroase.
...De departe vine prevestirea unui sfârșit apăsător,
și eu îmi port tristețea ca pe-un copil, prin săli de spital
reci și întunecoase.

Balcon vechi

Merg pe sub același balcon vechi.

Drumul se-mpiedică de casele strâmbе și cade-n noroi.

Tristețea ca și dragostea mi se pierd printre foi,

și simt vata măhnită a toamnei în urechi.

Să nu deschizi fereastra și nici să nu te apleci.

Întrevăd toată deznădejdea cerului care se frânge.

În orice strașină și-n orice suflet viața plânge,

și pretutindeni vântul pune săruturi reci.

Totuși, pe-aici plopii au ascultat, când atâtea ți-am spus,

și au repetat și ei, ca un ecou, o chemare.

În ochii tăi mi-am înecat lebedele privirii, ca-ntr-o mare,

și mi-am sângerat sufletul, asemeni unui cer în apus.

De-atunci, zilele mi le-am dus pe umeri, ca o bătrână

o grămadă de lemne, într-o pădure.

Și fiecare amintire îmi apăsa pieptul – dureroasă mână,

și-mi spinteca sufletul, ce pe-un trunchi, o secure.

De-aceea, trage mai jos storurile triste și nu te apleca.

Lasă-mă numai, spre balconul vechi, să-nalț – iedерă tristă –

brațele amândouă,

și seara, care coboară prin pomii ruți, ca o perdea,

îmi va învăli rănile trupului cu o măhnire nouă.